

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова
Klaipėda University
Lithuanian Olympic Academy
Gdansk University of Physical Education and Sport
German Sport University Cologne
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського

РОЗВИТОК ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ: НОВІТНІ ВИКЛИКИ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Матеріали
Міжнародна онлайн-конференція студентів, аспірантів і молодих
вчених

м. Миколаїв
28-29 жовтня 2022 року

Розвиток фізичної культури та спорту: новітні виклики, проблеми та перспективи: матеріали Міжнародної онлайн-конференції студентів, аспірантів і молодих вчених, 28 жовтня 2022 року. Миколаїв: НУК імені адмірала Макарова, 2022. 238 с.

У збірнику представлено тези за напрямками роботи конференції: олімпійський рух: спадщина, інновації та перспективи; олімпійський і професійний спорт: актуальні проблеми, перспективи розвитку та взаємодії; фізична активність та фізичне виховання населення різних вікових груп; організаційно-правові, соціально-економічні та культурологічні аспекти розвитку сучасного спорту.

Редакційна колегія:

Адаменко О. О., канд. пед. наук, доцент кафедри ТООПС
Бірюк С. В., канд. наук з фіз. вих. та спорту, доцент кафедри ТООПС
Деркач В. М., канд. наук з фіз. вих. та спорту, доцент кафедри ФВС
Марцінковський І. Б., канд. мед. наук, доцент кафедри ТООПС
Сокол О. В., доцент кафедри ФВС
Савіна О. Ю., канд. техн. наук, доцент кафедри ФВС
Челушкіна М. В., провідний фахівець кафедри ТООПС

Головний редактор:

Кувалдіна О. В., канд. наук з фіз. вих. та спорту, доцент, завідувач кафедри ТООПС

Матеріали надруковані в авторській редакції. За зміст матеріалів і достовірність наведених даних несуть відповідальність автори публікації та їх наукові керівники.

7. Туманян Г. С. Унифицированные критерии для оценки технико-тактической подготовленности борцов / Г. С. Туманян, Я. К. Коблев, В. Л. Дементьев. М. : ГЦОЛИФКа, 1986. – 24 с.

КЛАСИФІКАЦІЯ ТЕХНІЧНИХ ПРИЙОМІВ І БОЙОВИХ ДІЙ У ФЕХТУВАННІ

Лисенко Анастасія, Сокол О. В.

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова
Миколаїв, Україна

Вступ. У процесі розвитку фехтування – спочатку як системи володіння холодною зброєю, а потім як спортивно-педагогічної дисципліни – робилося багато спроб систематизувати заходи, якими користуються учасники поєдинку.

Мета: визначені класифікацію технічних прийомів, положення (позиції) по відношенню до фехтувальника.

Методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення даних наукової та методичної літератури і джерел інформаційної мережі Інтернет.

З літературних джерел можна встановити, що ще в XVI і XVII вв. були визначені положення клинка (позиції) по відношенню до фехтувальника, що тримає зброю, найбільш вразливі сектори поверхні бійця, що уражається і засобу для прямого нападу, а також нападу з перекидом, фінтом і дією на зброю.

Класифікація – це розподіл технічних прийомів і бойових дій по загальних ознаках і в певному порядку для полегшення засвоєння фехтування на основі системного підходу до предмета. У тісній залежності від класифікації знаходиться термінологія фехтування, знання якої дозволяє спортсменам, тренерам і суддям більш ефективно взаємодіяти в ході тренувань і змагань, а також повноцінно користуватися спеціальною літературою.

Бойова стійка та рухи в ній. Ноги в бойовій стійці шпажиста розставлені вужче, ніж у рапіриста, і менш зігнуті в колінах. Таке положення ніг вигідно тим, що воно дозволяє без особливих зусиль здійснювати широкі пересування і, крім того, віддаляє ногу, що стоїть попереду, від уколу шпаги противника. Тулуб тримається трохи похило вперед, а незброєна рука піднята вгору, як у бойовій стійці рапіриста. Вістря шпаги спрямоване вперед і злегка вліво-вниз до кисті противника і знаходиться зазвичай нижче за неї (приблизно на рівні нижнього краю гарди противника). Це положення слід вважати типовими для бойової стійки шпажиста.

Удари та уколи дозволяється наносити у всі частини тіла фехтувальника вище талії, включаючи руки (до зап'ястя) та маск, вони фіксуються кольоровою лампою на апараті, за виключенням фехтування на шпазі, там уколи можна наносити по всьому тілу за виключенням потилиці. Шпажний бій, зазвичай, ведеться у великому віддаленні противників один від одного, фехтувальники прагнуть вразити супротивника в ближню частину його тіла, тобто в озброєну руку. Головна відмінність шаблі переважно в ударах, а не уколах, захиститися від перших

складніше, і бій стає набагато динамічнішим. У фехтуванні на шаблях заборонено «хресний крок уперед» (хресний крок назад дозволено).

Специфіка фехтувальних боїв яскраво виражена в техніці основних положень і рухів, атак, захистів, зустрічних нападів, що готують дій, в ефективності різних бойових коштів, дистанції ведіння боїв, рівні і діапазоні вимог до розвитку певних спеціалізованих умінь.

Істотні особливості бойової діяльності фехтувальників на шаблях багато в чому витікають з правил ведіння боїв, які визначають можливості поразки противника, регламентують форму, розмір і вагу зброї, поверхню, що уражається, «тактичну» правоту дій і інші.

Простота виконання контратакуючих ударів по руці, як найближчому місцю поверхні, що уражається, гнучкість шабельного клинка, а також ускладненість захисту зброєю через різноманітність площин нападу і вертикальні рухи зброєю диктують суворе збереження дальньої дистанції.

Необхідність постійно маневрувати, швидко пересуватися по доріжці на значні відстані визначила специфіку бойової стойки (центр тягаря тіла декілька вище, ніж в фехтуванні на рапірах), природне положення лівої руки з тим, щоб найбільш широко використати весь арсенал пересування. Трудність захисту, особливо проти атак з дією на зброю, вимагає різноманітності початкових положень і свобод готуючих рухів зброєю, частого опускання вістря клинка вниз.

10 цікавих фактів про фехтування

1. Фехтувальні кросівки називаються «д'Артаньян».
2. Фехтування часто називають – «швидкими шахами» і відносять до інтелектуальних видів спорту.
3. Костюми фехтувальників виготовляються із застосуванням кевлару.
4. Швидкість нанесення уколу у фехтуванні поступається лише швидкості польоту кулі.
5. Шпага – найдовший і найважчий клинок. У фехтування на шпагах лише одне обмеження – заборонено наносити уколи в потилицю.
6. У фехтувальників найсильніші ноги серед усіх спортсменів-олімпійців. На ноги фехтувальника припадає в середньому 70% від усього навантаження.
7. Фехтування є єдиним видом спортивного єдиноборства в олімпійському русі, де немає вагових категорій.
8. Фехтувальники носять білу форму тому, що, поки не було винайдено електронне обладнання для підрахунку окулярів, уколи віддруковувалися на білій поверхні завдяки просоченому чорнилом шматочку бавовняної тканини, начепленому на кінчик зброї.
9. У минулому мистецтво фехтування було тренуванням для справжніх дуелерів та битв. Зараз фехтування входить у невелику кількість видів спорту, які постійно входять до програми Олімпійських ігор.

10. Особливість техніки удару (уколу) у фехтуванні не має на увазі силу удару, як, наприклад, у боксі. Сила удару у фехтуванні – це показник «нетехнічності» його виконання. Удар шаблею фехтувальники завдають не всім тілом, а кистю.

Висновки. Шабля – універсальна зброя, яка може однаково добре рубати та колоти. Шаблі були особливо улюблені кавалеристами за їх ріжучі властивості, зумовлені характерним вигином клинка.

Від подібних нападів дуже важко захищатися зброєю, однак їх застосування пред'являє високі вимоги до рівня розвитку у спортсменів складних реакцій і предвосхищений просторово-часових параметрів рухів.

Через постійні глибокі переміщення в боях уперед і назад, прагнення сабlistов до раптовості і глибини нападів і відступів широке застосування знаходять різні варіанти випаду, кроку і випаду, «стріли» і їх комбінацій, відступу стрибками, перехідними в швидкий біг назад і інш.

В тактичній боротьбі з противником велика небезпека, що атакуя отримати випереджальний удар (укол) в ході нападу (особливо по руці) обумовила застосування широкого кола готуючих дій, атак з дією на зброю, атак з метою парировати можливу контратаку противника по ходу зближення.

Література

1. Аркадьев В. Тактика в фехтовании / В. Аркадьев. – Москва : Физкультура и спорт, 1969.
2. Парамонов С. Подготовка шпажиста / Парамонов С. В. – Киев : Здоров'я, 1986. – 136 с.
3. Фехтование : учеб. для ин-тов физ. культуры / под ред. Д. А Тышлера. – Москва : Физкультура и спорт, 1978. – 332 с.
4. Турецкий Б. В. Поединок фехтовальщиков / Б. В. Турецкий. – Киев : Здоров'я, 1985.
5. 10 фактів про фехтування <https://duckstories.net/interesnye-fakty-o-fehtovanii/>.

ОСОБЛИВОСТІ «БАТЬКІВСЬКОЇ ОПІКИ» КИТАЙСЬКИХ ПЛАВЦІВ

Лу Шань, Фольварочний І. В.

Національний університет фізичного виховання і спорту України
Київ, Україна

Вступ. На тривалість кар'єри спортсмена впливає частота заміни тренера та вплив батьків, а власний рівень змагань спортсмена є основною причиною, яка впливає на його власну цінність.

Аналіз досліджень у різних видах спорту (бокс, плавання, альпінізм, спортивні ігри, єдиноборства, легка атлетика та ін.) свідчить про специфічні чинники, які впливають на психічний стан спортсмена [1; 3]. Вивчається вплив на